

niti, izvolili so po nasvetu grofa And. Hohenwarta poseben odsek, da se pobota s kmetskimi poslanci. Ta namera se pa ni posrečila, in že koncem rožnika je sklenil deželni zbor zasedanje. Tako so tudi še z naprej deželo zastopali stari stanovi, kateri so odklonili vabilo gorenje-avstrijskih stanov k shodu v Linc. (Dalje prih.)

Martin in Jera.

(J. Ravnikar.)

Osmo poglavje.

Kdor trka, temu se odpre.

tem pride tudi žveplano vino. „Kupice semkaj, mojster brivec!“ kliče starešina. Žena in fant prineseta takoj dovolj kupic na mizo.

Vsi sosedje sedejo okrog mize in Stiskač jame natakati.

Zdaj so zopet zadovoljni; stari Gorenc in drugi pa več ne mislijo na Cenetovo rano. Ako bi se ne bil smejal, bi ga brivec ne bil vrezal.

Polagoma se vsem razvežejo jeziki; vino jim gre v glavo — tako, da so vsi pijani. Zdaj kujejo starešino zopet v zvezde; zidarja Martina pa obirajo, da je potepuh in berač.

Jeden začne pripovedovati, kako se ga je sleharni dan navlekel, zdaj pa se drži, kakor kak svetnik. Drugi pravi, da ve prav dobro, zakaj je šla lepa Jera k predstojniku, a ne on sam. Tretji pripoveduje, kakšne sanje je imel minulo noč, kako bode starešina izplačal zidarja po njegovi zaslugi itd. itd.

Kakor kaka grda ptica, vtaknivša svoj kljun v lužo, hraneča se z gnilim blatom, tako se je radovalo pokvarjeno srce Stiskačevo, slušajoč to blodnjo pijancev.

Sam se je le redko — in prav oprezno vmešaval v razgovor teh kvasačev.

„Sosed sodnik!“ nagovori vaškega sodnika, ponujaje mu kupico: „No, popij kupico vina! Ti si bil sam kot zapriseženec pri zadnjem obračunu. Gotovo se še spominjaš, da mi je takrat zidar ostal 30 gld. na dolgu. Danes je že pol leta od tistega časa, ali on mi še niti vinarja ni plačal. Jaz ga namreč še nisem terjal, niti mu rekel kako žaljivo besedo, vendar bi pa se moglo dogoditi, da izgubim ta dolg do vinarja.“

„To je gotovo!“ pravijo vaščani, „ti ne bodeš videl vinarja“ — in si nalije sleharni polno kupico. Starešina izvleče na to iz svoje

beležnice zidarjev račun, dene ga na mizo in reče: „Poglejte, ni-li to resnica?“

Vaščani zro v list, kakor da bi znali čitati, ter odgovore: „Ta zidar je zares slepar!“

Tine pa, ki je do zdaj le molčal, nalival vino in prav pošteno pil, vzdigne kupico in nazdravlja:

„Bog živi našega starešino, vsi obrekovalci pa naj pocepajo!“ Izpije, ponudi kupico drugemu, da mu jo natoči, izpije zopet in tako zaporedoma petkrat; zdaj pa zapoje:

„Bratci veseli vsi
Pesem zapojmo mi
Od vinca sladkega
Ko solnce čistega,
Kupce nalijmo si,
Ven ga popijmo vsi!
En glažek al' pa dva,
To nam korajžo da!“ itd.

(Dalje prih.)

Vestnik.

† Kanonik Karol Klun

je dne 8. t. m. v Budimpešti, kamor se je bil kot delegat kranjski dne 7. t. m. zjutraj odpeljal, potem ko je ob $\frac{1}{2}$ 7. še opravil najsvetejšo daritev, v ondotnem kapucinskem samostanu ob $\frac{1}{2}$ 1. uri po noči na naglo umrl, star šele 54 let. Nenadna novica o njegovi smrti je ganila v dno srca vsakega, kdorkoli ga je poznal. Blagi pokojnik je bil neumorno priden in izvanredno nadarjen. Kot poslanec si je pridobil premnogo zaslug za slovenski narod, kajti bil je jeden njegovih najboljših in najzvestejših sinov. Klun je bil blagega značaja, jeze in sovraštva ni poznal. V vsem njegovem življenju in delovanju se je kazalo njegovo zlato srce. Komur je le mogel, je pomagal. Marsikomu je izposloval s svojo vplivno besedo službo, delo in podporo. Učitelstvu je bil vedno naklonjen. Posebno hvaležno se ga spominjamo mestni učitelji ljubljanski, ker je nam izposloval toli potrebne osobne doklade. Telesni ostanki so se pripeljali v Ljubljano ter dne 11. t. m. ob ogrojni udeležbi pogrebcev pokopali pri sv. Kristofu. Mir in pokoj njega blagi in plemeniti duši!

Najvišje potrjenje. Presvelli cesar je z Najvišjim odlokom z dne 26. vel. travna t. l. blagovolil potrditi izvolitev mestnega odbornika in deželnega poslanca g. Ivana Hriharja županom stolnega mesta Ljubljane. Dne 9. t. m. je bil novi g. župan slovesno zaprišežen.

Cesar Franc Jožefova ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem: G. Josip Pintar, učitelj v Tunjicah za 1. polletje t. l. **1-20 gld.**; g. Misko Kosec, učitelj v Žabnici pri Skofji Loki, za celo t. leto **1-20 gld.**; gosp. Valentin Zavrl, nadučitelj v Begunjah na Gorenjskem **2-60 gld.** Za drugo četrtletje t. l. so darovale: gospa J. Moos, nadučiteljica v Ljubljani, **1-50 gld.**; gđe. N. Zupan, učiteljica v Ljubljani, **1-20 gld.**; gđe. M. Wessner, učiteljica v Ljubljani, **0-90 gld.**; gđe. M. Marout, učiteljica v Ljubljani, **0-90 gld.**; gđe. J. Borovsky, učiteljica v Ljubljani, **0-90 gld.**; gđe. F. Zemme, učiteljica v Ljubljani, **0-60 gld.**; gđe. J. Praprotnik, učiteljica v